

BESTUUR

President : Toon Gasseling
Oud President : Tom Jacobs
1° Vice President : Martin Liefrink
2° Vice President : Kees van Steenberg
Secretaris : Marnix Jansen Venneboer
Penningmeester : Jos Niesink
Bankrekening : ABN-AMRO 66.03.11.232
(Postrekening van de bank: 824200)

SECRETARIAAT

Marnix Jansen Venneboer : Lorentzlaan 20
7002 HB Doetinchem
Telefoon : 0314-334984
Mobiel : 06-23847832
E-mail : info@lionsclubdoetinchem.nl
Website : www.lionsclubdoetinchem.nl
Digitaal ledenboek : www.lions\lolas

BIJEENKOMSTEN

Iedere maand : 1° woensdag 20.00 uur Vergadering
3° woensdag 18.00 uur Taphap
5° woensdag 18.00 uur Taphap met L.L.L.
Plaats : Hotel Villa Ruimzicht
Ds van Dijkweg 40
7001 CV Doetinchem
Telefoon : 0314 - 320680
E-mail : info@hotelvillaruumzicht.nl

- Bij verhindering voor de vergadering **altijd** bij de secretaris **afmelden**

- Bij verhindering voor de taphap **altijd** dinsdag vóór 20.00 uur bij de secretaris **afmelden**

Let op! Bij niet-tijdig afmelden zal € 14,50 in rekening worden gebracht ten behoeve van de fundraisingkas.

- Voor bijeenkomsten met Papillons opgeven of afmelden **zoals aangegeven op de uitnodiging**

WAT STAAT ER DEZE MAAND IN HET BULLETIN?

Pres(s)praat Januari 2008.....	5
Verslag bijeenkomst Januari 2008.....	7
Onze president 10 jaar lid.....	10
Verjaardagen.....	12
Ik heb (weer) leren genieten.....	13
Het Mooiste Woord.....	20
Garissa, Kenya (3).....	21
Commissies.....	29
Agenda 2007-2008.....	30

PRES(S)PRAAT JANUARI 2008

Beste Lions,

Het is een goed gebruik om tijdens de nieuwjaarsbijeenkomst het afgelopen jaar nog eens onder de loep te nemen. Daaraan terugdenkend is het mij opgevallen, hoe actief de leden van deze club zijn. Voor de president is dat heel prettig, want dat helpt hem al aardig op de goede weg. Ik kijk toe hoe het gaat in de club, zeg af en toe wat en dan is alles al bijna geregeld. Het presidentschap is dus eigenlijk een makkie met deze leden. Ik zal u wat voorbeelden geven.

De Commissie We Serve. Erg actief met de projectgroepen en de clubavonden. Waardoor ik ook al 3 vergaderavonden gevuld heb.

De charternight met Montferland-Emmerich, een speech gehouden en de rest werd geregeld door de uitbreidingscommissie.

De burgermeester op visite, geregeld door Koos.

De Achterhoekse Christmas Fair, o.l.v. Ruud en met medewerking van vele Lions en hun partners.

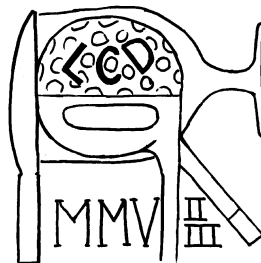
Het bulletin, zowel Theo als de schrijvers verdienen een groot compliment. Het begint waarachtig op een echt magazine te lijken.

De locatie-wisseling. Jos, Cees en Henk hebben goede afspraken gemaakt bij Villa Ruimzicht en op 6 februari zullen wij daar onze eerste clubavond houden.

En natuurlijk onze secretaris, want zonder Marnix was het met deze president een grote chaos geworden.

En wat dacht je van de attendance. Bij de laatste TapHap in de Heereboer over de 80%. Bovendien heeft u ervoor gezorgd dat de pet voor het personeel rijkelijk gevuld was.

De uitsmijter van het jaar was natuurlijk het verhaal van onze arme AOW-er die door de politie werd aangehouden omdat hij een aftandse sjoelbak achter zijn auto had hangen.

Maar, zoals dat in het leven gaat, hebben wij ook minder vrolijke zaken meegemaakt. Eerst Hans Bruin, even uit de running, maar dat viel achteraf gelukkig nog mee. En toen onze Gerard, het nieuws sloeg in als een bom. Op het ogenblik is hij weer in Nijmegen en krijgt volgende week een nieuwe drain. Hopelijk is hij spoedig weer terug in het Antonia.

Voor Irma en mij had het einde van 2007 ook een onplezierige verrassing in petto. Om ons 25-jarig huwelijk te vieren waren wij, met de jongens, op vakantie in Mexico. Maar op de 27^e, wij waren er net 4 dagen, kregen wij 's morgens om 5 uur telefoon uit Nederland. Irma's moeder was op 73-jarige leeftijd overleden aan een hartstilstand. Wij hadden geluk dat wij in de middag al terug konden en stonden vrijdagmorgen dus weer in Doetinchem. Na een hoop verdriet en geregeld is zij op 2 januari begraven in Zelhem. Dan volgen er de dagen dat je vaak eerst gecondoleerd wordt en vervolgens toch de beste wensen in ontvangst mag nemen. Zeker voor Irma, maar ook voor mij en de jongens een tijd met gemengde gevoelens.

Maar net als voor u, is ook voor ons het nieuwe jaar weer begonnen. Vandaag zijn wij bij een bijzonder bedrijf geweest. Uitermate leerzaam en interessant. Zo dadelijk gaan wij genieten van een heerlijke dis hier bij Langerder in Hengelo en ik wil de activiteitencommissie o.l.v. Hans alvast bedanken voor de uitmuntende organisatie.

Op 30 januari hoop ik u allen weer te mogen begroeten bij het Borghuis voor de jaarlijkse TapHap met de dames.

Diverse projectgroepen zullen dit jaar hun plannen nog ten uitvoer brengen en ik ben ervan overtuigd dat zij ons nog zullen verrassen met hun creativiteit.

Martin, mijn opvolger, is al druk in de weer om van het jubileumjaar een succes te maken. En verschillenden van u, zullen in de komende tijd gevraagd worden, om hem daarbij te helpen. Ik heb er alle vertrouwen in dat dit gaat lukken. Ik verheug mij nu al op de mooie verhalen in het bulletin, op de genoeglijke avonden bij u thuis met de projectgroepen en op gezellige bijeenkomsten in het Ruimzicht.

Ik wens u allen een zakelijk goed jaar toe, een goede gezondheid en veel plezier in 2008.

Toon Gasseling

VERSLAG BIJENKOMST JANUARI 2008

Soms word ook de redactie van het bulletin overvallen door kleine tegenslagen.

Bij aanvang van de nieuwjaarsbijeenkomst bleek de dienstdoende redacteur verhinderd en de hoofdredacteur slechts voor een deel van de middag aanwezig. Vandaar dit wat korte verslagje van de -overigens zeer geslaagde en gezellige-nieuwjaarsbijeenkomst 2008. Met excuses.

Op zaterdag 12 januari verzamelden zich een groot aantal Lions met hun partners midden in het platteland van Hengelo, bij het praktijkcentrum voor milieuproblematiek in de agrarische sector, De Marke.

Na een gezellig en geanimeerd begin onder het genot van koffie en cake opende Hans de Vries deze dag die hij zoals vanouds weer voortreffelijk had georganiseerd. Tot zijn vreugde mocht Hans vaststellen dat in de voorbereidingsweken maar 5 aanmaningen tot opgave hoefden worden verstuurd en dat er zelfs meer Lions aanwezig waren dan zich hadden opgegeven. Die mochten van Hans toch gewoon blijven zitten, wat best aardig was van hem. Daaran gaf Hans het woord aan Alois Hermans, bedrijfsleider van de Marke.

In een uitgebreide en, zelfs voor een leek als ondergetekende, die nog nooit een koe in het wild heeft gezien en denkt dat de melk in plastic flessen aan bomen groeit, duidelijke presentatie, schetsten hij de missie, de successen en de problemen van de Marke.

In het Project "Koeien en Kansen" worden de verworven inzichten van de Marke in de praktijk -bij een selecte groep veehouders- verspreid en toegepast. Deze groep bestudeert dan weer die de resultaten om er vervolconclusies uit te trekken alvorens de kennis voor de hele bedrijfstak beschikbaar komt.

Op www.koeienenkansen.nl en www.projectdemarke.nl Kunt al deze informatie uitgebreid nalezen. Hierna werden de jassen aangetrokken en

werd een korte, maar niet minder interessante, dan wel ontspannende wandeling over het terrein gemaakt alvorens te vertrekken naar etablissement Langeler in Hengelo, een bezoek dat ik niet meer mee mocht maken. Hieronder wel enige foto's ter compensatie.

Theo Soontiens

ONZE PRESIDENT 10 JAAR LID

Op de laatste vergadering van 2007 werd uitgebreid stil gestaan bij het 10-jarig Lions-jubileum van onze president, Toon Gasseling. Bij afwezigheid secretaris, Marnix Jansen Venneboer, nam Martin Lieffrink deze taak op zich. Hij las voor uit de notulen van 10 jaar geleden. Hieronder een weergave van zijn presentatie:

Notulen: 3 december 1997

Deze vergadering blijkt een zeer belangrijke te zijn geweest, met als president Jan Jurriëns en een verslag van secretaris Henk Drost.

3 zaken die in het oog springen:

- A. I.v.m. de komende sluiting van Zalencentrum Wildenbeest, het voorleggen van de nieuwe locatie. De keuze tussen Gasterij De Heereboer en Zalencentrum De Kuisberg. Op 17 december werd een proef-taphap gehouden bij De Heereboer. Deze locatie werd uiteindelijk gekozen en daar zijn we dit jaar dus 10 jaar te gast.
- B. Tijdens die avond werd het historisch besluit genomen om de jumelage aan te gaan met Lions Club Dorsten. Het besluit werd genomen met 27 stemmen vóór, 2 onthoudingen en 1 tegen (dus met overgrote meerderheid). Een doorwrocht stuk lag aan de besluitvorming ten grondslag. Daarin werd melding gemaakt van:
 - ▶ een jaarlijkse evaluatie
 - ▶ bespreking der presidenten over programma's en
 - ▶ één evenement per club per jaar op vaste datum

De afgelopen jaren hebben geleerd dat hiermee niet naar de letter omgegaan wordt, maar wel de intentie leeft! Daarom is er sprake van 10 jaar jumelage.

- C. Installatie van een nieuw Lionslid: Toon Gasseling

Die avond hield je gelijk je maiden-speech:

Geboren in 1954; opgegroeid, omringd door kruidenierswaren en eieren; gevormd door de fraters (en waarschijnlijk lang daarvoor door de bisschop) en in 1975 vond de Horeca-vorming plaats in de cafetaria aan de Waterstraat in Doetinchem.

Je toonde je direct al een hoogvlieger door samen met Irma in Haarlem op maar liefst 16-hoog te gaan wonen. Verkoopchef zijn bij de Hema vond je maar niets. Jou trok het zelfstandig ondernemerschap!

In Doetinchem nam je met jouw Irma HD Resto over en daar maakten jullie een succesformule van die tot op de dag van vandaag staat als een huis!

De filosofie was en is nog steeds: “gewoon lekker eten” zoals geheel passend bij jou: “Doe maar gewoon”.

Jullie werden in 1990 beloond met de prijs “beste leerbedrijf van Nederland”

Ook op sociaal gebied was je toen al actief: Voorzitter van Horeca Doetinchem; Bestuurslid Stadsfeest en Bestuurslid VVV.

Het kón dus niet uitblijven dat je werd uitgenodigd om lid te worden van Lions Club Doetinchem. De club waarvan jij het een eer vindt om hiervan dit fiscal year President te zijn.

Toon, we hebben je leren kennen als een Lion op wie de “We serve”-gedachte op het lijf geschreven is. Maar wel praktisch. Sleutelwoorden hierbij zijn:

- ▶ Houd het simpel
- ▶ Doe het praktisch
- ▶ Delegeer vooral
- ▶ Terug naar de basis (in sommige gevallen)

Je bent een aantal jaren voorzitter geweest van de activiteitencommissie waarop het voorgaande meestal van toepassing was.

En niet in de laatste plaats de geweldige organisatie de laatste jaren van onze BBQ waar we al jaren te gast zijn bij Henk en Wil Kets, onder het motto “gewoon lekker eten”!

Toon, in het organiseren en delegeren ben je een kei (Hier kom ik ooit nog eens op terug). Als bestuurslid maken we elkaar nu voor het 3e jaar mee en ook hier zijn jouw sleutelwoorden steeds van toepassing. Je stelde je voor dat het een rustig president-jaar zou worden. Dus helemaal niet:

Bijzondere mijlpalen voor onze Lions Club:

- ▶ De charternight van LC Montferland-Emmerich
 - ▶ De Achterhoekse Christmas Fair afgelopen weekend. Ik zag je daar als een trotse vader staan kijken in de sfeer van “hij zag dat het met zijn Lions goed was”
-

- ▶ In 2009: Tien jaar jumelage met Lions Club Dorsten
- ▶ En wat komt er nog? Je bent tenslotte tot juli onze President totdat ik het stokje van je mag overnemen.

Toon, na dit alles is het voor mij een bijzondere eer om jou ter ere van je 10-jarig lidmaatschap van Lions Club Doetinchem de daarbij behorende chevron op te schuiven. We hopen dat we jou nog heel lang als een immer actieve Lions-vriend in ons midden mogen hebben.

MartinLiefrink

VERJAARDAGEN

In de afgelopen periode zijn de volgende Lions jarig geweest:

<i>Ryud Wink</i>	<i>23 december</i>	<i>(59 jaar)</i>
<i>Gerard Hehenkamp</i>	<i>5 januari</i>	<i>(70 jaar)</i>

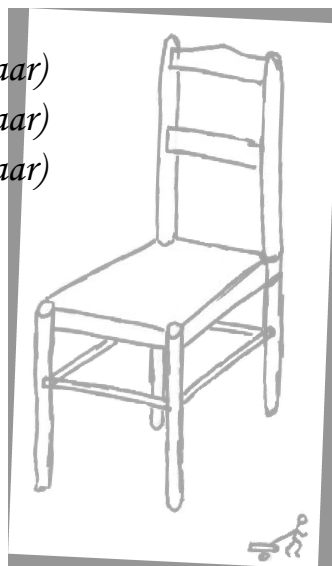
Bij deze (nogmaals) gefeliciteerd.

In de komende maand hopen

<i>Peter Bob Peerenboom</i>	<i>3 februari</i>	<i>(59 jaar)</i>
<i>Jan Jurriëns</i>	<i>9 februari</i>	<i>(56 jaar)</i>
<i>Bert Lamers</i>	<i>17 februari</i>	<i>(56 jaar)</i>

hun verjaardag te vieren.

We wensen hen een fijne verjaardag toe.

IK HEB (WEER) LEREN GENIETEN

Op bezoek bij Henk en Gus Breuker.

Met enige nieuwsgierigheid, toog ik die avond naar het huis van Henk en Gus Breuker. Mijn nieuwsgierigheid werd vooral gevoed door wat ik te horen zou krijgen van de man die zoveel heeft geschreven in, natuurlijk, ons Lionsblad maar ook in andere geschriften. Zijn verhalen zijn literair, zijn analyse vaak scherp, zijn uitspraken kritisch. Natuurlijk had ik uitgebreid zijn reisverslag naar IR Iran gelezen met daarin ook enkele verwijzingen van zijn eigen opvattingen, analyses over religie, politiek en mensbeeld.

Uiterst hartelijk werd ik ontvangen door Gus en Henk. Onder het genot van een kopje koffie toont Henk een schilderij dat hij zo'n 40 jaar geleden heeft gemaakt. Het tafereel bestaat uit een, over het hele vlak geschilderd kruis dat veelkleurig is ingeschilderd, en omgeven is door 4 vlakken die egaal van kleur zijn. Henk geeft aan dat hij daarmee het karakter van Gus heeft willen neerzetten. Veelkleurig en omgeven door rust. Ik, zegt Henk, ben nu ook veel meer op dat karakter gaan lijken. Ik ben rustiger, evenwichtiger geworden door de jaren heen. Stof genoeg dus om het leven van Henk tot nu toe eens nader te bezien/beschouwen.

Henk is geboren in Leiden op 11 juni 1946. Hij is opgegroeid in een eenvoudig arbeidersgezin samen met een oudere zus. De moeder van zijn moeder maakte deel uit van het gezin en speelde destijds voor Henk een belangrijke rol. Zijn vader was pottenbakker in Voorschoten en volgens Henk zeer vakbekwaam, die onlangs zelfs postuum een eigen site heeft gekregen. Het gezin Breuker was Hervormd, stemde CHU en de kerkelijke regels speelden een belangrijke rol. Plezier maken en gewoon genieten kwamen niet zo heel vaak voor; je diende er altijd rekening mee te houden dat er iets (ergs) kon gebeuren. Zijn ouders hadden zeker het beste met hem voor maar dan wel op de manier zoals zij dat zagen. De opvoeding stond vooral in het teken van je niet meer voelen dan een ander. Oma was voor Henk in die tijd erg belangrijk daar zij zich gematigder opstelde en Henk dikwijls iets toestopte of beschermde. Van zijn oma kreeg Henk zijn eerste boeken. Natuurlijk "verantwoorde literatuur", spannende jongensboeken waren taboe, de wat oubollige jeugdserie Oud Goud was toegestaan evenals het christelijke jeugdblad De Arend. Henk ontwikkelde al vroeg een intellectuele

belangstelling voor filosofie en wetenschap. Al op zijn 12^e las hij de “Geschiedenis van de Filosofie” van Hans Joachim Störig, evenals diens “Geschiedenis van de Wetenschap in de Oudheid en Middeleeuwen”. Achteraf krankjorum natuurlijk, want erg veel begreep hij er toen nog niet van. (Decennia later heeft hij dan ook niet begrepen waarom het boek “De wereld van Sophie” bij de afdeling kinderboeken stond.) Dat gold veel minder voor de Griekse mythen (van Schwab) en Romeinse sagen (van Damsté), onderwerpen die toen nog gewoon deel uitmaakten van het lesprogramma geschiedenis op de middelbare school.

Na de basisschool bezoekt Henk de christelijke HBS in Leiden. Toen Henk in de derde klas zat verhuisde het gezin naar Wamel in de Betuwe. Vader kreeg ander werk. Maar na een paar weken gaat Henk alleen terug naar Leiden om weer naar zijn oude school terug te keren. Volgens Henk destijds omdat de lesprogramma's niet aansloten, maar -achteraf gezien- waarschijnlijk meer om de benauwende sfeer in het gezin te ontvluchten. Dus op zijn 16^e zat Henk al op kamers in Leiden en bezocht hij weer zijn “oude” school. Dat een jongen op die leeftijd nog onvoldoende verantwoordelijkheidsgevoel heeft om op kamers te wonen mag blijken uit het feit dat Henk maar liefs 102 uren absent was op school in het eerste semester zonder een dag ziek te zijn geweest. Met als gevolg dat hij met de hakken over de sloot overging naar de examenklas waar hij uiteindelijk toch met een fraaie eindlijst het diploma haalde. En dus bewaart hij goede herinneringen aan zijn middelbare school, niet in het laatst omdat hij een aantal voortreffelijke leraren trof. Zijn leraar Nederlands, een goede kennis van Gerrit Achterberg, bracht hem de liefde voor deze dichter bij, misschien wel vooral vanwege het spannende feit dat Achterberg zijn hospita heeft doodgeschoten. Urenlang hebben de 6 jongens uit 4a (zo klein was de klas) gedebatteerd over de vraag of dat van invloed kon zijn geweest op diens werk. (Ergens in de jaren 80 hield Henk in de Lionsclub een voordracht over eetgewoontes in de Gouden Eeuw. Bang dat die te kort zou zijn had hij een verhaal over het beroemde gedicht van Achterberg “De ballade van de gasfitter” achter de hand. Hoefde niet gebruikt te worden, ligt nu nog ergens in een kast.)

Na zijn HBS tijd wil Henk graag naar de sportacademie in Den Haag. Zijn ouders willen dat hij naar de Calo in Arnhem gaat want dat is een christelijke

sportacademie. Henk weigert dit (hij ziet het christelijke vogelnestje niet zitten) waarmee zijn twijfel aan het christelijke geloof en daaraan verbonden instellingen al zichtbaar wordt. Zelf geeft hij aan dat dit vermoedelijk een rechtstreeks gevolg is van zijn opvoeding. Zo maakte de opmerking van zijn ouders die hem betrapte op het stiekem lezen met een zaklantaarn onder de dekens "dat God alles ziet" hem misschien wel een beetje bang, maar weerhield hem toch niet om te stoppen met deze verboden praktijk. De verplichte zondagsschool kon hij op jonge leeftijd natuurlijk niet ontlopen, maar de catechisatielessen tijdens zijn vierde klas jaar heeft hij vooral snuffelend in de Leidse boekhandels doorgebracht. Maar de meest stuitende ervaring deed hij op in de prachtige Marekerk in Leiden, waar het gezin pas in de kerkbanken mocht gaan zitten als er een belletje geklonken had en de notabelen hun voorkeursrecht verloren. Als klein kind al heeft hij dat beschamend en gênant gevonden.

Uiteindelijk kiest Henk voor een studie economie aan de Nederlandse Economische Hogeschool te Rotterdam. Studievoorlichting was er in de tijd nog niet, psychologie waar hij wel belangstelling voor had was nog een wat duister vak en voor economie had hij een 9 op zijn eindlijst, dus vandaar.

Hij haalt met enige moeite zijn propedeuse vooral vanwege de extra wiskunde die hij als HBS-A abituriënt diende in te halen (en waarvoor hij eigenlijk geen interesse had) maar zijn kandidaats gaat voorspoedig. Door gelijk op te studeren met een gesjeesde ouderejaars haalt hij ruim binnen 1½ jaar zijn kandidaatsbul, hetgeen hem een wel heel lange vakantie opleverde. Hij gaat dan bijna een half jaar werken als recreatieleider in Dwingeloo en Epe, iets wat hij een jaar eerder gedurende korte tijd ook al had gedaan. Hij onderhoudt de gasten met allerlei activiteiten. Spelletjesmiddagen voor kinderen, speurtochten voor de oudere jeugd, ochtend- en avondwandelingen, nachtelijke droppings, volksdansen, popconcerten, sportwedstrijden, kampvuren waarbij hij, naast het aan elkaar praten van de verschillende optredens en het vertellen van spannende verhalen, zichzelf op de gitaar begeleidt als hij met overgave "Meneer de president, welterusten!" ten gehore brengt voor een 600 man tellend publiek.

De doctoraalstudie staatkundige economie combineert Henk met een baan als leraar. Hij wil niet meer financieel afhankelijk zijn van zijn ouders en gaat naast het volgen van colleges 23 uur per week lesgeven aan een Mulo-school

in Charlois, een volkswijk in Rotterdam-Zuid. Het daarop volgende jaar heeft Henk een aanbod van het Ministerie van OC&W afgeslagen om als referendaris te komen werken op de nieuw op te zetten afdeling Onderzoek en Planning. Leiding geven aan een groep ambtenaren in combinatie met een fulltime baan leek hem wat te veel van het goede. Er moest tenslotte ook nog gestudeerd worden. Hij kiest voor een leraarsbaan op zijn oude school in Leiden. Na vier jaar eerder zijn "oude" school als leerling te hebben verlaten komt Henk dus als leraar met ruim 20 lessen terug. Henk is dan pas 22 jaar. Een jaar later geeft hij zelfs 33 uur les op een drietal scholen en rondt tegelijkertijd zijn tentamens af. Afstuderen doet hij pas een jaar later vanwege het voordeel dan niet in militaire dienst te hoeven. Dus de avond daarvoor nog vlug even de keurig door Gus uitgetikte scriptie over het kiesstelsel doorgelezen waarin hij pleit voor een beperkt districtenstelsel gecombineerd met een kiesdrempel van 5%.

Tijdens zijn eerste jaar als recreatieleider leert hij Gus Mendelts kennen, die als keukenhulp met een schoolkamp van haar Haagse Lyceum neerstrijkt op de camping De Jagerstee in Epe. Het stel raakt verliefd waardoor er regelmatig treinreisjes werden gemaakt tussen Utrecht waar Gus in het Academisch Ziekenhuis wordt opgeleid tot verpleegkundige en Rotterdam. En onvermijdelijk komt dan de dag dat Henk Gus meeneemt naar zijn ouders die inmiddels in Boechout bij Antwerpen wonen. Al gauw wordt duidelijk dat Henk's ouders liever gezien hadden dat hij met de dochter van een van hun vrienden zou omgaan want dat was een vergelijkbaar milieu. Henk kiest voor Gus en voor haar ouders. Dat werd niet erg in dank afgenomen, waarbij vooral het verschil in godsdienst een probleem op leverde voor zijn ouders. Hervormd versus Gereformeerd. De omgang in de Mendelts-familie voelde als een warm bad. Vooral met Gus' vader had Henk een goed contact. De man was jurist (moeder verpleegkundige), belezen, hield van goede muziek (aan hem heeft Henk zijn liefde voor Bach te danken) en hield van een goed glas. Geen bekrompen maar juist een open en meelevend gezin, waar ruimte was voor ieders eigen ontwikkeling, iets wat hem in zijn eigen familie veel minder gegeven werd.

Na het behalen van het kandidaatsexamen verloven Gus en Henk zich en na ruim twee jaar besluiten zij te trouwen. Twee maanden voor de geplande huwelijksdag overlijdt plotseling Henk's moeder en gaat hij bij zijn vader

wonen om hem in de eerste maanden na dit overlijden te ondersteunen. Niet een ideale aanloop naar wat voor veel mensen “de gelukkigste dag van hun leven” is geweest.

Henk wordt kort daarop conrector op de christelijke scholen-gemeenschap Katwijk, een inmiddels zelfstandige dependance van zijn oude school in Leiden. Hij is dan pas 26 jaar oud.

Henk geeft aan dat hij het leraarschap fantastisch vond, alhoewel hij eigenlijk niet erg veel jaren voor de klas heeft gestaan. Hij noemt zichzelf een bevolgen leraar die altijd het beste uit leerlingen wilde halen. Tegelijkertijd was hij ook begaan met de problemen waar jongeren nu eenmaal mee te kampen hebben. Hij was er altijd voor ze als leraar en later ook als conrector. Toch memoreert Henk nog even dat hij in zijn studie geen enkele pedagogiek noch didactiek had gehad en dus geen onderwijsbekwaamheden had toen hij voor de klas kwam. Toen hij als conrector er voor zorgde dat er een verantwoorde lerarenbibliotheek kwam met veel relevante vakliteratuur heeft het hem verbaasd dat daar zo weinig gebruik van werd gemaakt. Zelf kon hij uren in die boeken zitten lezen, soms tot ergernis van Gus, die er in het weekend liever op uit ging.

Henk kreeg het steeds moeilijker met zijn rol in deze christelijke scholengemeenschap. Zeker nadat een enorme rel was ontstaan toen bleek dat een voortreffelijke docent maatschappijleer, een student theologie aan de VU bovendien, lid bleek te zijn van de CPN, hetgeen anoniem werd meegedeeld. De voltallige schoolleiding bleek na een weekend van reflectie daar geen probleem mee te hebben, maar in het streng christelijke Katwijk was dat onaanvaardbaar. Ook in het docentencorps ontstond onverkwikkelijke tweespalt.

Deze geschiedenis, Henk's eigen afstand nemen van het geloof en de behoefte om de Randstad uit te gaan, doen Gus en Henk besluiten naar elders te gaan. Henk kiest voortaan bewust voor het openbaar onderwijs en solliciteerde naar een conrectors vacature op de GSGD te Doetinchem in 1980. Hij krijgt de baan en wordt na 1 jaar plaatsvervangend rector. Gus gaat als verpleegkundige werken in het toenmalige Diaconessenziekenhuis in Arnhem. De baan in Doetinchem bleek een loodzware te worden. Allerlei oude sluimerende conflicten bleken een rol te spelen en aan nieuwe was eveneens geen gebrek. Dramatisch dieptepunt was misschien wel de

beschuldiging door een klein aantal docenten van meeneed tegen een directielid. Afschuwelijke verhoren op een politiebureau in Arnhem. “Zelden heb ik een volstrekt integer iemand er ’s nachts zo door heen zien zitten.” Uiteindelijk heeft een tegen de wil van de complete schoolleiding opgedrongen incompetent rector er toe geleid dat de verantwoordelijke bestuurder van zijn macht abject misbruik maakte, hetgeen er toe leidde dat alle conrectoren zijn vertrokken. Einde van een meer dan uitputtende periode waarvan Henk geruime tijd nodig heeft gehad om van bij te komen.

Mede als voortvloeiende van zijn lange periode als manager van Orion, waarmee hij vele jaren lang niet alleen alle sporthallen van Nederland bezocht, maar in het kader van diverse Europacups half Europa doortrok, en zijn belangstelling voor (sport)psychologie is hij zich daarna gaan richten op het nog niet erg bekende fenomeen mentale training. Nederlandstalige literatuur nauwelijks voorhanden zijnde, zorgde een langzamerhand uitgebreide Amerikaanse bibliotheek ervoor dat hij in staat was om een werkboek mentale training samen te stellen dat nog steeds geschikt is voor de steeds vaker georganiseerde bondssport-scholen. De volleybalschool Sourcy, die al weer ruim 10 jaar bestaat, en aan de wieg waarvan Henk heeft gestaan is ook landelijk gezien nog steeds een voorbeeld. Tevens heeft Henk individuele trainingen gegeven aan sporters en heeft hij persoonlijke begeleiding verzorgd in het bedrijfsleven. Daarnaast heeft Henk o.a. ten behoeve van workshops een module “Stresshantering” geschreven.

Maar bovenal heeft hij na de loodzware Doetinchemse onderwijsperiode weer leren genieten. En zeker nu ook Gus van haar pensioen geniet is het heerlijk om te kunnen zeggen: “Wij hoeven even niets!”.

Henk en Gus hebben 2 dochters. Anne-Marie, 37 jaar. Zij heeft HBO Communicatie in Eindhoven gedaan en is na een begin van haar loopbaan bij CMG nu werkzaam als senior projectmanager bij de Rabo International. Naar het zich laat aanzien, zal zij binnenkort voor die bank in Vietnam haar bijdrage gaan leveren aan de privatisering van de staatsbank.

Marije, 34 jaar. Heeft HBO commerciële economie gedaan aan de Hes in Amsterdam. Heeft gewerkt bij UniGarant, is docente Vrijtijdsstudie geweest aan de Hogeschool InHolland en heeft sinds vier jaar een eigen goed lopend incentive bedrijf Motivation Travel (www.motivationtravel.nl)

Theo Kamps heeft Henk in 1982, toen nog maar kort woonachtig in Doetinchem, voorgedragen bij de Lions. In de ruim 25 jaar dat Henk lid is van de club heeft hij heel wat functie vervuld. President in 1986, 6 jaar secretaris, maar liefst 50 bulletins samengesteld, internationale jeugduitwisselingen, Kleurenpalet, lid van de LWI etc.

Na diverse glazen heerlijke wijn en zachte kaasjes verlaat ik diep in de nacht Gus en Henk. Een stel dat rust uitstraalt en zichtbaar geniet van de dingen die voorbij zijn gegaan en die nog komen gaan. Henk haalt nog een uitspraak uit een dagboek van Albert Camus aan: "De behoefte om gelijk te hebben is het kenmerk van een vulgaire geest." Gelezen in zijn studententijd en regelmatig bij zichzelf herhaald. Soms op tijd, soms te laat. Hij vult dat nog aan met een uitspraak van een Chinese wijsgeer: "Toen ik dacht dat ik het wist, wist ik dat ik niet had nagedacht".

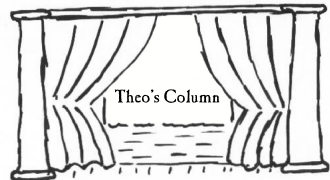
Zo blijkt zijn filosofische belangstelling nog steeds aanwezig. Evenals zijn belangstelling voor religie. Want, zelf niet gelovig, intrigeert het verschijnsel godsdienst hem. "Alles wat over boven gezegd wordt, komt van beneden" vindt Henk een uitspraak om in te lijsten. En de boeken van Karen Armstrong (bv. over de ontstaansgeschiedenis van de wereldreligies "De grote transformatie") is leefstof die tot kritisch nadenken noodt. Dat geldt zeker ook voor de zin die hem als een bliksem trof in het Holocaust Museum in Washington DC uit de mond van een kampoverlevende: "Giving up is the final solution for an only temporary problem."

Duidelijk dat Henk niet van lege woorden houdt. Misschien is Henk daardoor uiteindelijk wel op zijn eigen schilderij gaan lijken.

Henk Dijk

HET MOOISTE WOORD

In het afgelopen jaar zijn op allerlei plekken in de wereld verkiezingen gehouden over het mooiste woord in een bepaald taalgebied. En van de week las ik in het decembernummer van "Onze Taal" dat zelfs het mooiste woord van de hele wereld gekozen is: "Yakamoz"

Yakamoz betekent weerspiegeling van het maanlicht in het water. Op zich best mooi, maar... aanvechtbaar.

Een jaar of drie geleden maakte ik met een groep jongeren uit Velp een toneelstuk met de titel "Het mooiste woord."

In dat stuk bogen we ons over dezelfde vraag: Wat is nou het mooiste woord? We kwamen er al werkend achter dat er maar een woord bestaat waar iedereen echt naar verlangt. Een woord dat harten opent, grenzen verlegt, horizonten naderbij brengt en onvermoede kwaliteiten doet opbloeien. Een woord dat latent maakt tot evident, dat verlangens vervult en hoop omzet in vertrouwen. En het meteen ook het simpelste woord: "Ja".

Een uitgesproken "Ja" bevrijdt. Maakt blij, vervult, verwezenlijkt.

Mam, mag ik een snoepje? Ja! Meneer, ben ik geslaagd? Ja! Mag ik gaan? Ja! Vind je me lief? Ja! Wil je dit voor me doen? Ja! Mag ik je helpen? Ja! Zou ik dat kunnen? Ja! Ga je met me mee? Ja!

Vlak voor Sinterklaas vroeg de Gemeente Oost Gelre of ik in staat was voor eind december een Historische Tocht door Groenlo te organiseren in verband met de komst van 10 nieuwe kanonnen voor op de stadswallen.

Mijn "Ja" was een opluchting voor de ambtenaren. Want eigenlijk was de vraag wel wat bizar geweest. Vervolgens bracht ik in kaart wat ik nodig had aan mensen en materialen. En ik begon rond te bellen. Muzikanten, acteurs, grimeurs, kledingbedrijven, koren, acrobaten... Kortom, alles wat je nodig hebt voor een historische optocht. En tot mijn stomme verbazing kon iedereen die ik belde. Allemaal hadden ze die zondag vrij en waren beschikbaar. Het ene "Ja" volgde op het andere en 19 december was Kanonnenzondag een feit. En het werd een groot succes. Zelfs de zon zei "Ja" Dus mij maak je niks wijs. "Ja" is het mooiste woord.

En ik wou dat ze het nou eens sprak.

GARISSA, KENYA (3)

In de zomer van 2007 is Jan van Iersel door Rotary Doctors uitgezonden naar Garissa in Kenya. Daar heeft hij gedurende 6 weken werk verricht als chirurg. Al vele jaren wordt het ziekenhuis ondersteund met mankracht vanuit Zweden en Nederland. Nu was Jan daar samen met Loek Peeters (ex gynaecoloog) en Hannie Friesen (kinderarts) uit Doetinchem. Hij heeft een reisverslag gemaakt dat in vier gedeeltes in de het Lionsbulletin wordt afgedrukt. Deze maand de tweede aflevering. De foto's zijn gebiëst van de site van Rotary Doctors. (www.rotarydoctorsnederland.nl)

10 september 2007

Doctors House
Garissa

De week begon met een niet te grote OK sessie. Dat werd voornamelijk bepaald doordat een operatie niet door kon gaan. Het meisje Monica ligt nu al twee maanden hier en het is zeker dat ze een ontsteking onder in de buik heeft t. g. v. malaria, appendicitis en ook behoort tuberculose tot de mogelijke oorzaken. Op het echogram is zeker een absces in het kleine

bekken te zien en hiervoor is drainage vereist. De buik is dikker geworden en er is ook zeker een relatieve darmobstructie. Aanvankelijk werd de operatie niet ondersteund vanuit de kant van de technisch anesthesieassistent. Hij kan de intensieve directe nazorg niet leveren. Een goed argument om patiënt naar Nairobi te verwijzen. Maar uiteindelijk kon de familie het daarmee niet eens zijn. Maar nu de situatie van Monica achteruit is gegaan heb ik opnieuw bij de afd. anesthesie gepleit voor OK en van die kant een akkoord verkregen. Het heeft nogal wat voeten in deze stoffige aarde nodig gehad om tot

toestemming voor de behandeling te komen. Hier spelen de Relatives een bijzondere rol. Ook nu is de operatie door de Relatives niet akkoord bevonden en blijft Monica gewoon opgenomen en zullen we tijdens opname zien wat voor haar de mogelijkheden zullen zijn.

Uitstel van behandeling kan gunstig zijn, maar soms valt het niet goed uit. Een relatief jonge vrouw met een mammamaligniteit die in februari in het refugee-camp reeds was vastgesteld komt nu voor behandeling. De in te stellen behandeling zal niet erg veel goed doen voor haar. Ik heb de behandeling voor a. s. vrijdag afgesproken. De gezondheidstoestand van mevrouw lijkt me ook wel achteruit gegaan in de loop der tijd. En nabehandeling met medicijnen zou voor mevrouw wel heel kostbaar zijn en moet bovendien in Nairobi gebeuren. Je moet al een heel gezond lichaam hebben om sommige behandelingen te kunnen ondergaan (Vrij naar Molière). En in dit land moet je er ook nog een portemonnee voor hebben.

Op dinsdag 11 september is een aantal operaties gepland. Er zijn vannacht geen schotwonden bijgekomen. Het is op de OK hangen en wurgen omdat de verkoeverruimte is ingenomen door een drietal oogartsen die parallel werken en staar opereren: de troebele lens wordt verwijderd en vervangen door een starre kunstlens, aan de verpakking te zien afkomstig uit India. Ik heb een hele tijd meegekeken en het routinewerk bewonderd. Als ze zo naast elkaar zitten met de Afrikaanse muziek keihard aan heeft het iets weg van een naaiatelier. In enkele dagen tijd worden 150 ogen geopereerd. De mensen zitten buiten op de grond met een pleister op het voorhoofd geplakt aan de kant van het oog dat geopereerd moet worden. Staar komt hier vaak voor en de gemiddelde leeftijd waarop het begint is veel jonger dan in de westerse wereld mede tengevolge van de droge lucht en stof alhier. Bescherming van de ogen zou m.i. zeker kunnen helpen. Maar het kopen van een zonnebril is voor velen niet opgenomen in gewoonte en het budget. Een brillette van de Hema voor 2000 shilling (2 euro) zou al wat kunnen voorkomen.

Tussen de operaties door kwam ook Yussef, gynaecoloog en waarnemend directeur, een nieuwe chirurg voorstellen. Hij zou pas over twee weken komen. Op mijn vraag wat hij dan intussen deed was het duidelijke antwoord dat er nog van alles in privé geregeld moest worden o.a. huisvesting. Over twee weken zit mijn tijd er hier goeddeels op. Omdat Loek hier op dit moment zonder een andere gynaecoloog werkt en zelfs niet een MO

(Medical Officer) heeft en ik voor de chirurgie alleen een MO, denk ik dat het ziekenhuis met de Rotarydoctors wel een erg goedkope medische staf heeft. En zal er vanuit Nairobi ook niet veel goesting zijn de plaatsen bezoldigd in te vullen. Onder de MO chirurgie staat een viertal Interns, waarvan ik er eentje al een tijd niet meer zie. Morgen hebben we een meeting met onderwerpen als antibioticabeleid, dagelijks programma met werkindelingen, opleidingseisen, en wat verder ter tafel komt. Ze waren ook geïnteresseerd in Nederlandse chirurgische activiteiten en daar zal ik ook wat over vertellen. Jammer dat ik de kant en klare powerpoint-presentaties niet bij me heb.

De middagvisite doe ik alleen omdat de assistenten nog een operatie zelfstandig doen. Ik loop dan alleen over de zaal tussen de patiënten en horde familieleden en spreek al een aardig woordje Somalisch denk ik.....

De temperatuur is hier niet tot grote hoogte gestegen. Het blijft wat bewolkt en met nu in de kamer 31 graden en wind door de ventilator is het niet te warm als je gemakkelijk gekleed gaat.

We hebben vanavond heerlijk gegeten. Gebraden vlees met worteltjes e.a. kool en frites. Toen Humphrey ons na de maaltijd op de gebruikelijke manier beleefd vroeg of het gesmaakt had konden we dat volmondig beamen. Hij vroeg of we misschien ook een keer kameel wilden gebruiken. Zonder veel aarzeling wilden we dat eigenlijk allemaal wel een keer doen. Wel, dat hadden we dan juist genoten! Het was inderdaad heel lekker.

Humphrey doet met Roos de huishouding. Hij doet dat vriendelijk en goed. Hij doet de was en strijkt zelfs de sokken! Maar het onderhoud van het huis hoort er niet bij. Daar zou wel eens een schoonmaakbeurt en enig onderhoud aan gewijd kunnen worden. Sloten van deuren, wastafels en een kwastje hier en daar zou wel kunnen. Maar elk van de Rotary doctors heeft in de korte tijd dat hij hier zit niet veel zin en zeggingskracht daar verbetering in te brengen. Overigens blijft het hier riant zitten!

De woensdag is weer een hectische ochtend omdat dan de nieuwe patiënten gezien worden. Van heinde en verre. Veel verder dan van Dinxperlo. Met ook wel bizarre presentaties. Het operatieprogramma zit voor komende week weer aardig vol. Ook hier kan ik het programma op woensdag al voor de volgende week aanleveren.

Vanmiddag hebben we met Loek een operatie afgesproken: een gravida van 8 weken en pijn rechts onder in de buik en hier ook nog een aparte zwelling voelbaar. Op het echogram was de zwelling natuurlijk ook te zien en leek van de blinde darm uit te gaan. Het bleek bij operatie inderdaad een abces te zijn, gelegen achter de dikke darm en de oorzaak was inderdaad de blinde darm.

De afspraak met de assistenten kon nu vanwege tijdgebrek niet doorgaan en moet nu dagen-ver worden opgeschoven. Vanmiddag is er een afspraak met de aannemer en de bouwtechnicus om het douche/toiletproject in het tehuis van Mama H ter plekke te beoordelen en wel zo dat de bouw al in gang gezet kan worden. Tijdens de bespreking buiten vliegen de offertes over de motorkap en niet iedereen weet van de cijfers die doorkomen, maar we kunnen toch een goede afspraak maken over het te bereiken gegarandeerde resultaat. Ietsje hoger dan gedacht maar wel heel compleet. Je kunt hier voor twee miljoen Shilling (Euro 20 000) een aardige villa bouwen. En dan zal de prijs voor bovengenoemde verbouwing wel aan de riante kant zijn.

Morgen begint de Ramadan. Voor chirurgen een heel fijne tijd omdat iedereen dan zo, nuchter en wel, op tafel kan. Hoe het zal gaan weet ik nog niet. In het overvoede Nederland is de ondervoede patiënt een hot item. Hier wordt geen enkele vraag gesteld over trek hebben de komende tijd bij al die wandelende latten. En de dagen duren van zon op tot zon onder: van 6uur tot 18 uur.

Vandaag ga ik met Günther en een healthofficer naar het verre oosten. Günther organiseert voor de overheid een programma in de rural countries. De bedoeling is ook daar aandacht te besteden aan de mensen met hun verschillende kwaaltjes. We rijden 's ochtends richting Somalië en komen 200 km verder ten zuiden en oosten van Dadaab in de dorpjes Hagadera,, Alingugur en Welmerer ongeveer 50 km van de grens met Somalië. Maar de grens is als zodanig niet herkenbaar. Het landschap blijft vlak en uitgestrekt en zanderig droog en dor, maar zal in een regenperiode in korte tijd er fris groen uitzien. Wooneenheden met een populatie van drie- tot vijfduizend inwoners. We eindigen in Welmeres, na een tocht over een zandweg, waar we bijna niemand tegenkomen. Een enkele personen-transportbus en af en toe een auto van de UN en enkele Rode Kruiswagens. De wagens van het Rode Kruis zijn na het vallen van de muur en het beëindigen van de Koude Oorlog door Noorwegen ter beschikking gesteld. De wagens stonden al sinds 1948 in

Noorwegen opgesteld om zo nodig van dienst te zijn in geval van oorlog. Maar die is er nooit gekomen en na 1989 zijn de wagens geschonken aan het RK. Ze voldoen hier in het ruige terrein heel goed, zijn oersterk, gemakkelijk te repareren zo nodig en worden aan acht wielen aangedreven.

In Welmerer staat een mobiele medische eenheid (Tent). De benodigde energie komt uit een tweetal zonnepanelen en wordt via een serie accu's naar koelkast en radio geleid. De tent wordt bemand door een tweetal jongens die een opleiding hebben gehad over profylaxe in de gezondheid en ze kunnen ook eenvoudige diagnoses stellen en de aandoening behandelen met medicijnen. Hun handelen leggen ze netjes vast in een groot boek. Toen wij er waren kwam een mevrouw met een oogontsteking en die kon ter plekke geadviseerd worden en van een oogzalf voorzien. Ook een man met posttraumatische pijn kon met een korte kuur pilletjes tevreden gesteld worden.

De bedoeling is de gezondheid ook voor deze afgelegen wonende mensen toegankelijk te maken. Voor deze methode is gekozen en het schijnt tot nu toe goed te werken. Een zestal andere eenheden zal ontwikkeld worden. De eenheid heet een Dispensary. Uit het Engels vertaald een apotheek, maar dat kan natuurlijk niet de bedoeling zijn. Er boven komt een Health Centre en daarboven het provinciale Garissa Hospital.

Na dit bezoek gaan we naar een nabijgelegen drinkplaats voor de kamelen en de bevolking. Dit is wel de juiste volgorde. Het water komt van 180 meter diep en de installatie is geschonken door de Canadese regering. De kamelen zijn echt prachtige dieren die in deze omgeving geheel en al passen. Ze kunnen een maand zonder water en dat komt niet omdat ze het opslaan in hun dikke bult. Kijk het maar eens na op Google. De bevolking laat zich wat minder gemakkelijk zien. Ook wel te begrijpen. Ik denk dat onze auto met daarop groot gedrukt: HEALTH en onze gast die Somalisch spreekt heel veel goed heeft gedaan. Je kunt je hier als gewone toerist niet zo vrijpostig gedragen. Een meneer heb ik bekeken omdat hij een zwelling hoog aan de hals had. Hier moet je dan als eerste aan tuberculose denken en ik heb hem gevraagd naar Garissa te komen voor behandeling, na verdere diagnostiek.

Op de terugweg maak ik de automat toch wel erg vuil, met al die droge kamelenmest die uit het zoolprofiel valt. Bij Günther is het anders: die droeg sandalen en hij moet kloppen om het tussen zijn tenen uit te krijgen.

Na terugkomst in Garissa kijk ik nog even in het ziekenhuis naar een aantal patiënten en met name naar de mensen die morgen op het OK programma staan. Het programma staat niet, zoals afgesproken, op het OK bord. En de volgende ochtend zijn de voorbereidingen niet verricht, zodat de operaties niet op tijd kunnen beginnen. Het is nu twaalf uur geworden en ik ben benieuwd naar wat er gaat gebeuren. Op vrijdag en met name in de Ramadan zou het wel eens nog vroeger afgelopen kunnen zijn. Ik neem een kopje koffie en een banaan in het Doctors House.

Inderdaad komt er om ongeveer 2 uur een bericht. De voorbereidingen voor de OK konden inderdaad niet getroffen worden. Een andere keer dan maar, en wanneer dat zal zijn kan niet meteen ingevuld worden. Of ik wel wil komen voor de Ok van Monica.

Al dagen en eigenlijk al weken hebben we om de brei moeten draaien maar nu is toch duidelijk sprake van een acute buik en de OK moest al uitgesteld worden omdat de moeder nog niet te bereiken was. Bij de operatie vinden we een beeld van perforatie met bezoedeling van de buikholte en wel door geïnfecteerd hematoom. Een oorzaak voor de bloeding kon in de buik door de enorme onderlinge vergroeiingen niet aangetoond worden. Evenmin was de oorzaak voor de chronische ontsteking niet te vinden. Mogelijk betreft het een buiktuberculose. Of toch het beeld van een PID: Pelvic Infectious Disease. Een beeld dat kan ontstaan bij pogingen ongewenste zwangerschappen te beëindigen. Ik heb wat rommel opgestuurd voor microscopisch onderzoek (kweek) en een biopsie uit een verdachte verdikking in de buikwand. De behandeling tegen tuberculose zal voortgezet worden.

Op het eind van de operatie komt de assistent met de mededeling dat er weer een tweetal uit de stammenstrijd met pijlverwondingen is binnengebracht. Vannacht was ook al een viertal binnengebracht, maar die waren al dood. Ook deze twee waren dood: een van hen onderweg en de ander alhier bij binnenkomst. De pijn was er al uitgetrokken door de politie. De pijnwond was klein en er zou ook hier gif op hebben gezeten. De overledene was al naar het mortuarium gebracht en ik heb aldaar nog een foto van de pijn en de familie gemaakt.

Een dag eerder was een man opgenomen met een slangenbeet. Hij heeft geen symptomen op afstand ontwikkeld. Wel is er een duidelijke verdikking

van zijn gehele aangedane onderbeen, maar tot nu toe zijn daar nog geen complicaties van opgetreden

Vanavond zijn Hannie Friesen (kinderarts) en Pieter Stolwijk (cardioloog) met zijn vrouw Maartje uit de regio Dadaab teruggekomen. Zij waren zeer voldaan over hun taak die o.a. inhield het cardio-echografisch onderzoek bij mogelijke cardiologische patiënten. Pieter zal komende tijd onderzoeken hoe de bevindingen van het onderzoek nadere gestalte te geven in een verdere organisatie. Vanavond hebben we met zijn allen in ons huis gegeten en Roos had weer haar heerlijke hutspot met geitebrei gemaakt.

Op de late avond zien we nog de slachtoffers van een ongeval met een busje (Matatu). Een zestal slachtoffers waarvan eentje een dwarse bovenbeenbreuk heeft met vieze verwondingen en de anderen sleutelbeenbreuken, aangezichtsverwondingen en enige schrammen. De volgende dag heeft de man met de breuk in zijn bovenbeen nog geen geheel normaal gedrag en ik besluit de operatie verder uit te stellen. We leggen een snaartractie aan, zodat de breuk goed komt te staan. De zesde man, de chauffeur, was bij het ongeval zo zwaar gewond, dat hij direct bij binnenkomst in het ziekenhuis al overleed. In Nederland zou hij mogelijk op de plaats van het ongeval nog zijn beademd en later zouden mogelijk, in verband met het zeer ernstige schedelongeval, nog organen voor donatie tot de mogelijkheden behoren. Ik heb er in dit land nog niet van gehoord.

Vanochtend lagen de patiënten er goed bij en kunnen we na de lunch even naar de giraffen kijken. Loek heeft op de markt, samen met Roos, de inkopen voor komende week al gedaan. We storten geld in de pot, waaruit de zaken voor gezamenlijk doel gedaan kunnen worden. En wanneer het op is moet er bijgestort worden en wat op het eind over is kan weer onder de deelnemers verdeeld worden. Het systeem werkt goed, en bij verandering van aantal starten we elke keer weer opnieuw. Om 16 uur waren we op zoek naar de giraffen. Ze lopen rond die tijd naar hun drinkplaats aan de rivier en we zagen ze nog net de weg over steken. Waarna ze nog naar ons omkeken.

We zullen proberen een andere keer iets eerder te zijn, dan wel hun drinkplaats aan de rivier te ontdekken.

Op borreltijd zaten we hier op het terras met 8 mensen, waarna het diner in het Nomadhotel. 's Avonds versieren we de stoel voor de verjaardag van Loek en hangen nog de slingers op.

De volgende morgen gaat de telefoon al vroeg, omdat er een mogelijke beklemming is van een breuk bij een kindje van 5 maanden. De beklemming blijkt mee te vallen. Er is wel een breukpoort die, nadat ik Hannie F heb geconsulteerd, als selectieve behandeling gedaan kan worden. Ik heb haar ook gevraagd te kijken naar een jongetje met een al langer bestaande onbegrepen tumor in zijn buik. Daarna gaan we met de hele groep naar de kerk, die vlakbij het ziekenhuis is gelegen.

We komen binnen op het moment dat de pastoor een uitgebreide preek aan het houden is. De hele goegemeente is muisstil en is zeer aandachtig. Het verhaal dat de pastoor houdt is zeer levendig en de gelovigen barsten geregeld in lachen uit. Tijdens een moment van stilte gaat mijn telefoon en vanwege een spoedgeval moet ik weg. Loek moest al eerder weg. De anderen vertellen me dat na de preek er heel veel mooie muziek was en eenieder verkeerde in opperbeste stemming.

Bij thuiskomst hebben we buiten op het terras de verjaardag van Loek gevierd. Vele toepasselijke wensen en attenties om luister bij te zetten aan het verjaardagsjubileum, maar ook aan de mijlpaal die hier neergezet kon worden na het tiende bezoek aan Garissa. De verjaardagslunch is werkelijk feestelijk.

De temperatuur stijgt vanmiddag naar een hoogte van 34 graden hier in de kamer en de buitentemp nodigt niet uit tot een nieuw bezoek aan de giraffen. De tijd wordt gebruikt voor bijwerken van het journaal, maken van verslagen van bezoeken en opzoeken van bijzondere gevallen in de voorhanden zijnde literatuur: Nelson, pediatrics en Manson, tropical diseases.

Vanavond zijn we weer in het Nomad. Het was zeker netjes om tevoren de gerant te vragen of het alcoholbevattende drankje gepermitteerd was. Bier drinken werd niet op prijs gesteld, maar een nette champagne stond beter. We aten buiten op het terras een verjaarsdiner met een dessert, aangeboden door Pieter en Maartje. Het was een heel gezellige avond en weer inspirerend voor nieuwe activiteiten.

Jan van Iersel

COMMISSIES

● Activiteiten

Hans de Vries, voorzitterPeter Bob Peerenboom, vice-voorzitter

Herman van den Broek

Hans Kietselaer

Martin Liefink

Jan Loggers

Bart-Jaap Pull ter Gunne

Kees van Steenbergen

● Bulletin & ICT

Theo Soontiëns, voorzitterKees van Steenbergen, ICT officerHan Meibergen, Smoelenboek

Henk Breuker

Henk Dijk

Henk Drost, Photo-officer

Bart-Jaap Pull ter Gunne, cartoon & puzzle

Ruud Wink

● Interservice

Henk Breuker

Bert Lamers

● Jeugd

Henk Dijk, voorzitterJohn Brands, vice-voorzitter

Chris Geurink

● Jumelage

Jan Kruit, voorzitterJan van Iersel, vice-voorzitter

Henk Drost

Gerard Hehenkamp

Han Meibergen

Marnix Jansen Venneboer

● Kascontrole

Gerard Roelofsen

Aart van Silfhout

● Leden

Koos Kuiper, voorzitter

Tom Jacobs

Bert Lamers

● Milieu officer

Hans Bruyn

Koos Kuiper

● Tail Twisters

Chris Geurink

Jan Jurriëns

● Guiding Lions

Henk Breuker

Jan Kruit

● We Serve

Wim Fromme, voorzitterRuud Wink, vice-voorzitter

John Brands, manager projecten

Gerard Hehenkamp, secretaris

Jan van Iersel, 2^e secretaris

Martin Liefink

Jos Niesink

AGENDA 2007-2008

22 augustus 2007	18.00 uur	Barbecue bij Wil & Henk Kets	
5 september 2007	20.00 uur	Lezing Multiple Sclerose - Mw. Gasseling	
19 september 2007	18.00 uur	Tap Hap bij Fatima.	
28 september 2007	13.00 uur	Metzo Regatta	
3 oktober 2007	20.00 uur	Clubavond	
17 oktober 2007	18.00 uur	Tap Hap; 10 minuten van Henk Drost	
3 november 2007	18.00 uur	Charternight Montferland	
7 november 2007	20.00 uur	Dhr. Kaiser	
21 november 2007	18.00 uur	Taphap; de 10 minuten van Toon Gasseling	
5 december 2007	20.00 uur	Surprise-avond in Hotel Villa Ruimzicht	
13/15 december 2007		de ACF	
19 december 2007	18.00 uur	Tap Hap; 10 minuten van Gerard Roelofsen	
12 januari 2008	14.00 uur	Nieuwjaarsreceptie	
30 januari 2008	18.00 uur	Taphap in eetcafé Het Borghuis	
6 februari 2008	20.00 uur	Clubavond in Hotel Villa Ruimzicht	
20 februari 2008	18.00 uur	Tap Hap; de 10 minuten van Martin Liefink	
5 maart 2008	20.00 uur	Vergadering; Jan van Iersel en Loek Peeters over hun ervaringen in Garissa Kenia.	
19 maart 2008	18.00 uur	Taphap; 10 minuten Bart Jaap P ter Gunne	
???	???	Interservice-activiteit	
2 april 2008	20.00 uur	Vergadering; Jos Tiemessen, Doc Stap Orion	
16 april 2008	18.00 uur	Taphap; de 10 minuten van Bert Lamers	
7 mei 2008	20.00 uur	Clubavond	
17 mei 2008	???	Uitstapje Dorsten; 10 jaar Jumelage	
21 mei 2008	18.00 uur	Tap Hap; de 10 minuten van Theo Soontiens	
4 juni 2008	20.00 uur	Vergadering; Bezoek aan het Openbaar Vervoer Museum in Doetinchem.	
18 juni 2008	18.00 uur	Tap Hap	
2 juli 2008	18.00 uur	Bestuursoverdracht met Papillons	